

Celjani so jih poznali

Josip Sernek

Josip Sernek (1844-1925)

Josip Sernek se je rodil v Mariboru, se po zaključenem študiju prava na Dunaju v letu 1869 vrnil v rojstno mesto, delal najprej v pravni pisarni brata Janka kot koncipient, nato pa se preselil v Celje.

V mestu ob Savinji je odprl lastno odvetniško pisarno, si ustvaril družino in ostal Celjan vse do smrti.

Smisel za politiko – politično se je začel udejstvovati že v domačem okolju – in njegova opredeljenost za slovenstvo sta ga tudi v Celju kmalu zvalila v javno življenje.

Mesto z vse ostrejšimi političnimi spori med Nemci in Slovenci ga je vsrkalo vase, pridružil se je najbolj znanim celjskim Slovencem in postal v svojem času ena od vodilnih osebnosti političnega in gospodarskega življenja na Štajerskem.

Leta 1875 je ob menjavi generacij prevzel vodenje celjske Narodne čitalnice kot jedra celjskega slovenstva in jo vodil vse do svoje smrti leta 1925.

Javno življenje je zaznamoval po mnogih platih: na njegovo pobudo je Celjska posojilnica leta 1897 zgradila Narodni dom, več let je bil starosta Celjskega sokola in celo pevovodja čitalniškega pevskega zbora.

Boril se je tudi za enakopravnost slovenščine v sodstvu, kar je zelo razburjalo takratne celjske Nemce.

Leta 1884 je bil prvič izvoljen v štajerski deželni zbor in delal v njem vse do leta 1902.

V svojem poslanskem obdobju je bil devet let namestnik štajerskega deželnega glavarja, imel pa je tudi veliko zaslug za osvojitve celjskega okrajnega zastopa, ki ga je vodil do leta 1905.

Neposredno pred smrtjo je izdal svoje **Spomine**, ki še danes veljajo za pomemben dokument za razumevanje takratnih političnih, narodnostnih in gospodarskih razmer na Štajerskem.

Leta 1924 je postal častni meščan občine Celje – mesto, s častnim občanstvom pa so se mu oddolžile tudi občine Dobrna, Škofja vas in Celje – okolica.